

საქმე #1-----18
#0-----

თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

4 სექტემბერი, 2018 წელი

თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
კოლეგიის
მოსამართლე **შორენა გუნცაძემ,**
თამარ ფიფიას მდივნობით,

პროკურორ **ა-----**,
ბრალდებულ **თ-----** მონაწილეობით,

ღია სასამართლო სხდომაზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე **თ-----**
----- (პირადი **#0-----**) - დაბადებულის **1-----**, საქართველოს
მოქალაქის, საშუალო განათლებით, დასაოჯახებლის, ნასამართლობის
არმქონის, რეგისტრირებული თბილისში, **ფ-----**ში, ფაქტობრივად
მცხოვრების თბილისში, **რ-----**ში - მიმართ, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა
და 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დადგენილად ცნო, რომ **თ-----**მ ჩაიდინა ოჯახის ერთი
წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური
შეურაცხყოფა და დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და
ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან
120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი; მანვე ჩაიდინა სიცოცხლის
მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებოდა, გაუჩნდა მუქარის
განხორციელების საფუძვლიანი შიში, რაც გამოიხატა შემდეგში:

თ----- 2017 წლის ივნისის თვიდან მუდმივად აყენებდა დედას - **მ-----**
-----ს სიტყვიერ შეურაცხყოფას, აგინებდა მას და ლანძღავდა უწმაწური
სიტყვებით, რის გამოც იგი განიცდიდა ტანჯვას.

2018 წლის 15 მაისს, თბილისში, ა-----ში, თ-----
-მ სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა დედას - მ-----ს.
კერძოდ, მიმართა შეურაცხმყოფელი სიტყვებით, ესროლა წიგნი, შემდეგ კი
მარცხენა ხელი გაარტყა სახის არეში, რის შედეგადაც დაზარალებულმა
განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

იმავე დღეს, კონფლიქტის შემდეგ საპატრულო პოლიციის თანამშრომლების
მისვლისას, თ----- დედას - მ-----ს დაემუქრა სიცოცხლის
მოსპობით, კერძოდ, ყელის გამოჭრით, რის შედეგადაც ამ უკანასკნელს
გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

წინასასამართლო სხდომაზე მხარეები შეთანხმდნენ და მითითებული
ფაქტობრივი გარემოებები არ გაუხდიათ სადავოდ. აღნიშნულის გამო,
საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, ბრალდების მხარის მიერ
წარმოდგენილი მტკიცებულებები სასამართლოს მიერ გამოკვლევის გარეშე
იქნა მიღებული მტკიცებულებებად და მითითებული ფაქტობრივი
გარემოებები მიჩნეულ იქნა პრეიუდიციად.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3
ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ
ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა. გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა
ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და
დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს
მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის შინაარსიდან გამომდინარე,
გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ
მტკიცებულებებს.

სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა რა საქმეში
არსებული უდავო მტკიცებულებები, შეაფასა თითოეული მათგანი
საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის,
აგრეთვე, ბრალდებულ თენგის შემელიძის დამნაშავედ ცნობისათვის
საკმარისობის თვალსაზრისით, სასამართლოში წარმოდგენილ
მტკიცებულებათა ერთობლიობით - დაზარალებულ მედეა ფხაკაძის,
მოწმეების: დ-----

----- გამოკითხვის ოქმებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების
ოქმით, სამედიცინო ექსპერტიზის #0----- დასკვნით და ფსიქოლოგიური
ექსპერტიზის #0----- დასკვნით, რომლებიც დაცვის მხარეს (ბრალდებულს)
სადავოდ არ გაუხდია, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით

დადასტურებულად მიაჩნია თ----- მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედებების ჩადენა.

უტყუარადაა დადგენილი, რომ თ----- 2017 წლის ივნისის თვიდან დედას -მ-----ს მუდმივად აყენებდა სიტყვიერ შეურაცხყოფას. 2018 წლის 15 მაისს მან მ-----ს მიაყენა როგორც სიტყვიერი შეურაცხყოფა, ასევე, ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ, ჯერ ესროლა წიგნი, შემდეგ კი მარცხენა ხელი გაარტყა სახის არეში, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი. საპატრულო პოლიციის თანამშრომლების მისვლის შემდეგ კი, თ----- დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, კერძოდ, ყელის გამოჭრით. აღნიშნული დადასტურებულია საქმეში არსებული, აშკარა და დამაჯერებელი პირდაპირი მტკიცებულებებით, რომელთა უტყუარობა არც ბრალდებულს გაუხდია სადავოდ.

„ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთა დაცვისა და დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის თანახმად, ოჯახში ძალადობა გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დარღვევას უგულბელყოფითა ან/და ფიზიკური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, სექსუალური ძალადობით ან იძულებით. ოჯახში ძალადობის გამოვლენისა და აღკვეთისათვის გამოიყენება სისხლისსამართლებრივი, სამოქალაქო-სამართლებრივი და ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი მექანიზმები. სისხლისსამართლებრივი მექანიზმები გამოიყენება ოჯახში ძალადობის იმ ფაქტის შემთხვევაში, რომელიც შეიცავს სისხლის სამართლის დანაშაულის ნიშნებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლით დასჯადია ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. მოცემულ შემთხვევაში დანაშაულის სუბიექტიც და მსხვერპლიც ოჯახის წევრი უნდა იყოს. სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე, პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლით დასჯადია სიცოცხლის მოსპობის ან ჯანმრთელობის დაზიანების ანდა ქონების განადგურების მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის

განხორციელების საფუძვლიანი შიში, ხოლო იგივე დანაშაულის ოჯახის წევრის მიმართ ჩადენისას ქმედების კვალიფიკაციისთვის აუცილებელია ამ მუხლთან ერთად მე-11¹ მუხლზე მითითება, რაც ცხადყოფს, რომ სისხლის სამართლის შესაბამისი მუხლით განხორციელებული ქმედება ჩადენილია ოჯახის წევრის მიმართ.

ამდენად, თ-----მ ჩაიდინა ოჯახის წევრის - დედის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და ტანჯვა, ე.ი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით; ასევე, ჩაიდინა ოჯახის წევრის - დედის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც დედას - მ-----ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, ე.ი. დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით. შესაბამისად, თ----- მიმართ გამოტანილ უნდა იქნეს გამამტყუნებელი განაჩენი ზემოაღნიშნული მუხლებით და სასჯელები განესაზღვროს ამ დანაშაულთათვის გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ.

სასამართლო ხაზს უსვამს სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრის აუცილებლობას და აღნიშნავს, რომ სასჯელი შესატყვისი და პროპორციული უნდა იყოს ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან, გაცნობიერებულ უნდა იქნეს დანაშაულის საფრთხე და, აგრეთვე, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პიროვნება. მსჯავრდებული პირის მიმართ დანიშნული სასჯელი უნდა გახდეს მომავალში მისი საზოგადოებაში უსაფრთხო ინტეგრაციის საფუძველი და დამაფიქრებელი მისთვის, რათა უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროებისა და გასაკიცხაობის ხარისხი და შეამციროს მის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი. ამასთან, სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური და მას უნდა ჰქონდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

მოცემულ შემთხვევაში, საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილი (2018 წლის 22 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით) სასჯელის სახით ითვალისწინებდა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ან

თავისუფლების აღკვეთას ერთ წლამდე ვადით, ხოლო სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2018 წლის 22 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით) სასჯელის სახით ითვალისწინებდა ჯარიმას, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას, გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ერთ წლამდე ან შინაპატიმრობას ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთ წლამდე.

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს იმ გარემოებას, რომ თ-----მ დაზარალებულ მედეა ფხაკაძის მიმართ განახორციელა ორი დამოუკიდებელი ქმედება. ამრიგად, მისი სახით საქმე გვაქვს მოძალადესთან, რომელიც ახორციელებს ფიზიკურ და ფსიქოლოგიურ ძალადობას ოჯახის წევრის - დედის მიმართ, რაც, სისხლის სამართლის კოდექსის 53¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, წარმოადგენს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს თ----- მიმართ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულთათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთის გამოყენებას.

ამავდროულად, სასჯელის ზომის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ თ----- მხრიდან დაზარალებულის მიმართ ფსიქოლოგიური ძალადობა ატარებდა სისტემატურ ხასიათს და 2017 წლის ივნისის თვიდან მ----- მუდმივი სტრესისა და შიშის ქვეშ ცხოვრობდა (დაზარალებულის აღნიშნული ჩვენება ბრალდებულს სადავოდ არ გაუხდია). აღსანიშნავია ის გარემოებაც, რომ ბრალდებული ამ ეტაპზეც არ არის შერიგებული დაზარალებულთან, რაც დასტურდება მედეა ფხაკაძის მიერ წარმოდგენილი განცხადებით. ასევე, გასათვალისწინებელია თ----- დამოკიდებულება აზარტული თამაშებისა და ნარკოტიკული საშუალებებისადმი, რაც წარმოადგენს ოჯახური კონფლიქტის წარმოშობის საფუძველს. ამასთან, სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ თ----- მ-----ს ყელის გამოჭრით დაემუქრა საპატრულო პოლიციის თანამშრომლების თანდასწრებით, რაც მიუთითებს თ----- არაკანონმორჩილებასა და მის დამოკიდებულებაზე კანონისა და სამართალდამცავი ორგანოს წარმომადგენლების მიმართ. ფსიქოლოგიურ ძალადობასთან ერთად, თ----- მ 2018 წლის 15 მაისს დაზარალებულის მიმართ განახორციელა, ასევე, ფიზიკური ძალადობა. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს, თ-----ს სასჯელის სახით განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის მაქსიმალური ზომა.

ამასთან, თ----- მიმართ საბოლოო სასჯელის განსაზღვრისას სასამართლო ხელმძღვანელობს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, რომელიც ითვალისწინებს დანაშაულთა ერთობლიობის დროს სასჯელთა შთანთქმის წესს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

თ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილითა და 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით (2018 წლის 22 ივნისამდე მოქმედი რედაქციით) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით;

სსკ-ის 11¹,151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 9 (ცხრა) თვის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და თ-----ს, დანაშაულთა ერთობლიობით, საბოლოოდ სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით.

თ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის მოხდა დაეწყოს 2018 წლის 15 მაისიდან.

თ----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან 1 (ერთი) თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე
შორენა გუნცაძე